

облекчи положението на християнитѣ въ Балканскитѣ Полуостровѣ. Имотѣтъ и кръвѣта на нашитѣ вѣрноподани сѣ били всѣкога драгоцѣнни. Всичкото наше царуване свидѣтелствува за постоянната ни грижа да запазимъ за Русия благодѣянията на мира. Тази сѣщата грижа ни е въодушевявала непрѣстанно отъ началото на жалостнитѣ събития въ Босна, Херцеговина и Бѣлгария. Ние прѣди всичко си прѣдпоставихме за цѣль да постигнемъ подобреніето въ положението на източнитѣ християни чрѣзъ пѣтя на мирни прѣговори и сѣ споразумението на европейскитѣ Велики Сили, наши сѣюзници и приятели. Въ разстояние на двѣ години ние се постоянно трудихме да убѣдимъ Портата да направи реформи, които да оградятъ християнитѣ въ Бѣлгария, Босна и Херцеговина отъ произвола на мѣстнитѣ власти. Изврѣшването на тѣзи реформи произхожда безусловно отъ прѣжнитѣ задѣлжения, които Портата бѣше взела спрѣмо цѣла Европа. Нашитѣ старания, ако и подкрѣпени чрѣзъ прѣдставления, направени изобщо сѣ другитѣ Велики Сили, не постигнаха желанната цѣль. Портата си остана непоколебима въ категорическото отблѣсване на всѣка гаранция за обезпечението на християнитѣ и отхвърли рѣшението на Цариградската конференция. Като желяехме да употребимъ, за да склонимъ Портата, всевъзможни начини за споразумение, ние прѣдложихме на другитѣ Сили съставянето на единъ особенъ протоколъ, който би обемалъ сѣщественитѣ условия на Цариградската конференция и поискахме да се покани Портата да приеме този международенъ актъ, който обозначаваше послѣднитѣ прѣдѣли на нашитѣ миролюбиви искания.